

M. NADOLECZNY, *Die Sprach- und Stimmstörungen im Kindesalter*. Leipzig, VOGEL. 1926. 187 bldz. Prijs: 17.50 mark, gebonden 20 mark.

In een tijd als de onze, waarin een ieder tracht zijn neuromusculaire prestaties zooveel mogelijk te volmaken, omdat daarvan het oordeel der medemenschen en zijn maatschappelijke positie voor een groot deel afhankelijk zijn, is de behandeling van stem- en spraakstoornissen een onmisbaar onderdeel der geneeskunst geworden. Hiervan getuigen o.a. de in den laatsten tijd op dit gebied verschenen leerboeken.

Het werk van NADOLECZNY vormt de eerste der supplement-deelen, die aan de 3de uitgave van het Handbuch der Kinderheilkunde, van VON PFAUNDLER en SCHLOSSMANN worden toegevoegd. De schrijver merkt in zijn voorwoord op, dat het bijna een volledig leerboek der stem- en spraakstoornissen is geworden, en geeft hiervan als verklaring, dat de afwijkingen van stem en spraak bijna alle in de jeugd voorkomen of hun ontstaan vinden.

Na een smakelijke inleiding van 25 bldz. over de ontwikkeling der spraak, werden de verschillende remmingen, die hierbij aanwezig kunnen zijn, beschreven. Dan volgt de omvangrijkste onderafdeeling van het boek, waarin alle mogelijke storingen van de stem en de spraak werden behandeld. In het algemeen zijn afwijkingen van het zenuwstelsel hiervan de oorzaak, hetgeen ook in de indeeling der stof al dadelijk naar voren komt. Het spreken is een bijzonder gemakkelijk waarneembare en gevoelige indicator voor veel wat het centrale en periphere zenuwstelsel betreft. Dat het hier af en toe meer als zoodanig wordt beschouwd dan als een afwijking op zichzelf is begrijpelijk: voorbeelden worden gegeven waarin toepassing van experimenteel-phonetische methodes de diagnose van een zenuwafwijking in een vroeg stadium mogelijk maakt. Dat deze gedeelten zonder duidelijke afscheiding aan den overigen text aansluiten is evenwel onjuist.

De beide laatste hoofdstukjes over de stem, die met elkaar nog geen 20 bldz. beslaan, vormen een zeer belangrijk deel van het werk, dat wel iedere lezer meer uitgebreid zal wenschen. Het *Lehrbuch der Stimm- und Sprachstörungen* van denzelfden schrijver, dat iets later verschenen is, komt hieraan grootendeels tegemoet: het bevat 37 bldz. meer dan het hier besproken werk en deze behandelen in hoofdzaak de stem.

L. KAISER.

Die physikalische Therapie von Prof. Dr. J. WEICKSEL.
Leipzig, M. J. A. BARTH. Prijs: 3.90 mark, geb. 4.70 mark.

Dit boekje uitgegeven in BREITENSTEIN's Repetitorien heeft het nadeel van ieder repetitorium d.w.z. voor hen, die de stof beheerschen is het niet noodig en voor hen, die de stof niet beheerschen, is het veel te veel samengedrongen, dat zij er veel aan zouden hebben.

Ziet men dit bezwaar echter over het hoofd, dan is het werkelijk opmerkelijk, hoe hier in een klein bestek op duidelijke, zakelijke

wijze een groote hoeveelheid stof bewerkt is. Door het speciale onderwerp, is het voor onze medici misschien toch van belang, omdat zij er toe zouden kunnen komen, onderwerpen, die zij hier in het kort doorwerken, in een grooter handboek na te slaan.

EM. ROSELAAR.

Pathologie des menisques du genou par ALBERT MOUCHET et LOUIS TAVERNIER. MASSON et Cie 1927, 18 Fr. (Fl. 1.80).

Dit boekje is door de schrijvers gemaakt naar aanleiding van hun rapport op het 35ste Congrès Français de Chirurgie, gehouden op 4 October 1926 te Parijs. Zij bespreken op een duidelijke, aangename wijze in precies 100 bladzijden de traumatische aandoeningen der menisci. Op een anatomische en physiologische inleiding volgen eenige afbeeldingen van de meest voorkomende verscheuringen en luxaties der menisci. Sterk wordt er de nadruk op gelegd, dat het fibrillaire weefsel der menisci vaatloos is en dat dus ontstekingsprocessen van vasculairen oorsprong op hen geen vat hebben en herstel na verscheuring onmogelijk is.

ROBERT JONES, die in 1924 al meer dan 2000 menisci had weggenomen, heeft gezegd, dat de knie soms even geheimzinnig kan zijn als de buik; daarom neemt de bespreking der differentiaal diagnose zoo'n groote plaats in. De schrijvers verwijderen steeds de geheele meniscus na een dwarse arthrotomie met doorsnijding van het lig. laterale.

Een korte bespreking der pseudo-cysten en een onpartijdige bibliographie (Engelschen en Amerikanen nemen er terecht de grootste plaats in) besluit dit handige, goed geïllustreerde boekje.

W. MOL.

G. GUILLAIN et I. BERTRAND, *Anatomie topographique du système nerveux central*. Met 60 platen. 322 bldz. MASSON ET CIE., 1926, Paris. 80 francs, geb. 95 francs.

Dit fraai uitgevoerde werk is als een atlas van het centrale zenuwstelsel van den mensch te beschouwen. De schrijvers geven een, door zeer mooie photographieën en teekeningen geïllustreerd, overzicht van de voornaamste macroscopische en microscopische verhoudingen. Zij beginnen met de groeven en windingen en geven vervolgens eenige afbeeldingen over de cyto- en myeloarchitectoniek der groote hersenschors. Hierbij volgen zij geheel de leer van O. VOGT en BRODMANN. De verhoudingen der groote hersenen, stamganglieën en tusschenhersenen worden aan de hand van doorsneden, die in verschillende richting gemaakt zijn, toegelicht. Zij bespreken de vezelsystemen en celgroepen in dit hersengedeelte en gaan dan over op het cerebellum. Daarvan geven zij de indeeling der oudere anatomen, die van BOLK wordt niet gevolgd. Uitvoerig vinden de fijnere verhoudingen in den pons Varoli en de medulla oblongata een bespreking. Het laatste gedeelte is gewijd aan het ruggemerg. De verschillen van de vorm en van de celverhoudingen in de segmenten worden nauwkeurig weergegeven. Hierbij werd ook gebruik gemaakt van preparaten met secundaire degeneraties,